

Sygn. akt **IC 2260/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Szatkowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Bogacz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 grudnia 2014r. w P.

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C.

o zapłatę

zasądza od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 83.570,29 zł (osiemdziesiąt trzy tysiące pięćset siedemdziesiąt złotych dwadzieścia dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 15.487,74 zł od dnia 11 stycznia 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 5.437,43 zł od dnia 20 stycznia 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 15.705,36 zł od dnia 16 lutego 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 12.849,84 zł od dnia 24 marca 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 6.758,64 zł od dnia 7 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 8.131,37 zł od dnia 17 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 8.144,98 zł od dnia 9 maja 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 11.054,93 zł od dnia 6 czerwca 2014r. do dnia zapłaty

oraz kwotę 7.796 zł (siedem tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 2260/14

UZASADNIENIE

(...) spółka z o.o. w W. wniosła o zasądzenie od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. kwoty 83.570,29 zł z ustawowymi odsetkami od kwot z poszczególnych faktur.

Nakazem zapłaty z dnia 10 września 2014r., wydanym w postępowaniu upominawczym, Sąd Okręgowy w Płocku zasądził powyższą kwotę wraz z żądanymi odsetkami i kosztami procesu.

W sprzeciwie pozwany zaskarżył nakaz w całości, wniósł o wyznaczenie rozprawy, na której prawdopodobnie doszłoby do zawarcia ugody między stronami, rozłożenie zadłużenia na 10 równych miesięcznych rat. Wyjaśnił, że pozostaje w opóźnieniu w realizacji zapłat na rzecz uprawnionego podmiotu, jednak wskazana sytuacja występuje bez jego umyślnej winy, ponieważ wpływy środków finansowych z NFZ nie wystarczają na uiszczenie bieżących należności. Podał, że znajduje się w bardzo trudnej sytuacji finansowej, co skutkuje opóźnieniem w płatnościach. Zadłużenie szpitala, które stało się wymagalne z danych na rok 2013r. wzrosło do 36 mln złotych. Ponadto i podał, że zawsze wykazuje dobrą wolę i realizuje swoje zobowiązania w miarę osiągalnych przez niego możliwości finansowych.

Pismem procesowym z dnia 31 października 2014r. powód nie wyraził zgody na rozłożenie należności na raty.

Sąd ustalił, co następuje:

(...) Szpital Wojewódzki w C. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w dniu 26 czerwca 2013r. umowę o nr (...) dostawy czynnika stymulującego erytopenę – D.. Umowa przewidywała płatność za dostarczony w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury (v. umowa k.5-6).

Powód dostarczył zamówiony towar i wystawił faktury (v. faktury VAT k.8-25). Szpital nie uregulował wskazanych faktur VAT na łączną kwotę 83.570,29zł z uwagi na swoją sytuację finansową (okoliczność przyznana przez pozwanego).

Pismem z dnia 14 lipca 2014r. (...) sp. z o.o. w W. wezwała pozwanego do zapłaty zaległości wraz z odsetkami (v. wezwanie do zapłaty k.26).

Na koniec roku 2013r. aktywa szpitala były równoważne z jego pasywami (v. bilans k.46). W 2013r. był zadłużony na kwotę 36 mln zł, z czego około 19 mln zł stwierdzone zostało tytułami egzekucyjnymi (v. okoliczność przyznana przez pozwanego). W placówce leczniczej funkcjonują 22 oddziały, na które w 2013r. przyjęto około 31,5 tysiąca osób, ponadto na 14 stanowiskach wykonano w 2013r. 11.743 dializ, zaś w poradniach specjalistycznych udzielono prawie 140.000 porad (v. dokumentacja dotycząca działalności leczniczej szpitala k.47-49). Na rachunku bankowym pozwanego w dniu 30 lipca 2014r. znajdowała się kwota 1.129,201,14zł (v. stan rachunku bankowego k.50).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dokumentów w postaci: umowy zawartej między stronami z dnia 26 czerwca 2013r. o nr AT- (...) (k.5-6), faktur wystawionych przez powodową spółkę (k.8-25), wezwania do zapłaty z dnia 14 lipca 2014r. (k.26), bilansu finansowego szpitala (k.46), dokumentacji dotyczącej działalności leczniczej szpitala (k.47-49), stanu rachunku bankowego (k.50).

Sąd zważył, co następuje:

Ponieważ zobowiązany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, wydanego w postępowaniu upominawczym, nakaz zgodnie z treścią art. 505 §1 k.p.c. utracił moc, a sprawa podlegała rozpoznaniu na rozprawie.

Strony zawarły umowę dostawy przez powoda czynnika stymulującego erytopenę – D., zaś szpital zobowiązał się zapłacić za dostarczone materiały.

Pozwany przyznał fakt istnienia zobowiązania i jego wykonania przez powoda, przyznał również, że nie uiszczył należności z tego tytułu.

Z tych względów powództwo w całości uwzględniono na podstawie art. 605 k.c., zaś w odniesieniu do odsetek ustawowych z mocy z art.481 k.c.

Wniosek pozwanego o rozłożenie na raty należności oddalono jako niezasadny. Art. 320 k.p.c. wskazuje, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przepis podkreśla, iż dotyczy to jedynie szczególnych wypadków. Za szczególne wypadki w judykaturze przyjmuje się sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny dłużnika, spełnienie świadczenia byłoby

niemożliwe lub bardzo utrudnione i narażałoby bliskie mu osoby lub samego dłużnika na niepowetowaną szkodę. Rozłożenie należności na raty ma na celu umożliwienie dłużnikowi wykonania wyroku w sposób dobrowolny. Jednakże zastosowanie art. 320 k.p.c. musi uwzględniać i stawiać ponad prawa dłużnika interes powoda w uzyskaniu zaspokojenia roszczenia z majątku zobowiązanego. Dług szpitala w dalszym ciągu wzrasta, ilość zobowiązań stwierdzonych tytułami egzekucyjnymi także rośnie. Sytuacja finansowa pozwanego od 2012r. nie poprawiła się, nie ma on zatem możliwości spłaty zobowiązania z przedmiotowej umowy sprzedaż w ratach. Skoro nie reguluje należności finansowych już stwierdzonych tytułami egzekucyjnymi na kwotę ponad 19 mln zł, to zapewnienia spłaty świadczenia w ciągu 10 miesięcy należy uznać za niewiarygodne.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98 k.p.c. Na koszty te składają się opłata od pozwu (4179zł), wynagrodzenie pełnomocnika powoda (3.600zł – zgodnie z §6 pkt.7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej i opłata skarbową od pełnomocnictwa (17zł).

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 kpc. Szpital od długiego już czasu nie reguluje swoich zobowiązań, wystawiono przeciwko niemu kilkadziesiąt tytułów egzekucyjnych, zatem niniejsza sprawa nie jest wyjątkowa na tle funkcjonowania szpitala.